

Til Flemming Steen Munch, MB

Svar vedrørende energiproducerende enheder

16. april 2021

Kære Flemming Steen Munch, MB

Sagsnummer
2021-0101751

Tak for dine spørgsmål den 12. april 2021 vedrørende etablering af energiproducerende enheder på kommunale bygninger:

Dokumentnummer
2021-0101751-2

1. Ligger der en kortlægning af, hvilken energiproduktion de kommunale bygninger ville kunne levere?
2. Er der dialog med Staten om nye afgiftsstrukturer, der giver kommunerne mulighed for at omdanne boliger og ejendomme til energiproducerende enheder uden at blive straffet af energifgifter?

Ad. 1. Kortlægning af potentiale for energiproduktion på kommunale bygninger

Størstedelen af Københavns Kommunes ejendomme ligger i København og er forsynet med fjernvarme. Da kommunen arbejder sammen med HOFOR og de øvrige fjernvarmeselskaber om at optimere og omstille fjernvarmesystemet samlet set, fokuseres der i det følgende på potentiale og muligheder for lokal elproduktion.

Pr. december 2020 var der opsat 10.064 m² solceller på kommunale tage, med en årlig elproduktion på ca. 1.500 kWh. Dette kan ses i forhold til kommunens elforbrug samme år på omkring 97.000 MWh, altså svarende til ca. 0,0015 %. Teknik- og Miljøforvaltningen har estimeret potentialet for elproduktion fra tagplacerede solceller i hele København og vurderer på den baggrund, at der potentielt kan produceres op mod 35.000 MWh el fra solceller på kommunens ejendomme, hvis det fulde potentiale udnyttes, heraf knap 18.000 MWh på placeringer med stort potentiale (der må betragtes som de mest realistiske tagflader at udnytte). Teknik- og Miljøforvaltningen vurderer, at det samlede potentiale for hele København er 450.000 MWh, hvoraf knap 200.000 MWh kan hentes på placeringer med *stort* eller *meget stort* potentiale.

I KBH2025 Klimaplanen er der en målsætning om etablering af 60.000 m² solceller på kommunale tage inden 2025. Under de nuværende afgiftsstrukturer (se nedenfor) vurderes det ikke realistisk at dette mål opnås.

Der arbejdes ikke i dag med opsætning af, andre lokale elproduktionsanlæg, såsom tagplacerede vindmøller. Københavns Ejendomme er dog involveret i projekter om afbrydelighed og fleksibelt forbrug i både el- og varmesystemerne.

Ad. 2. Dialog med staten om nye afgiftsstrukturer

Plan, Analyse, Ressourcer og
CO2-reduktion
Klima

Da KBH2025 Klimaplanen blev vedtaget (Borgerrepræsentationen den 23. august 2012) var tagplacerede solcelleanlæg i Danmark underlagt årsnettoafregningsordningen, hvor elmåleren populært sagt 'løb baglæns', når man leverede strøm til nettet. Det betød fx at en solcelleanlægsejer kunne levere overskudsstrøm til det fælles elnet om sommeren og forbruge strøm fra nettet om vinteren, uden at skulle betale elafgift og PSO-afgift, og dermed bruge nettet som et fiktivt batteri. Det resulterede i et højt støttebeløb, der gjorde ordningen meget attraktiv. Den ordning blev afskaffet med udgangen af 2012 for blandt andet at imødegå statens tab af afgifter. Kommunale solcelleanlæg blev fra 2013 omfattet af elforsyningsloven og sidestillet med et kraftvarmeverk. Anlæggene skal herefter placeres i et selvstændigt selskab og sælge strømmen til de bygninger, de sidder på. Det betyder, at der skal betales moms og elafgifter til staten samt udgifter knyttet til selskabsdrift.

Det har ikke været rentabelt for kommunerne at etablere tagplacerede solcelleanlæg indenfor de nævnte rammer, og det har i praksis bremset etableringen af nye tagplacerede solcelleanlæg. Aftalen fra 2013 indeholder enkelte muligheder for at opnå dispensation, hvis anlæg fx op sættes i forbindelse med nybyggeri som en del af energirammen. Siden 2013 har Københavns Kommune stort set kun opsat anlæg, der falder under disse dispensationer. Det er dog muligt for kommunerne at etablere markanlæg (solcelleparker) indenfor de eksisterende rammer, da de ofte har en væsentligt bedre økonomi. Det har Københavns Kommune gjort via sine ejerskabsinteresser i HOFOR, der i 2019 har tilsluttet et markanlæg ved Kikkenborg i Lemvig.

Der er indgået et bredt politisk forlig den 18. december 2020, som blandt andet betyder, at kommunale solcelleanlæg, der er etableret inden forliget, kan opnå dispensation for kravet om selskabsdannelse, og at kommuner kan forbruge strøm fra eget solcelleanlæg og spare tariffer, men ikke elafgift. Aftalen giver marginalt bedre muligheder for kommuner i forhold til opsætning af solcelleanlæg, men det er ikke tilstrækkeligt til, at forvaltningen vurderer, at det er realistisk at nå målet om 60.000 m² solceller i 2025.

Forvaltningen er i samarbejde med KL i dialog med Energistyrelsen om den konkrete udmøntning af forliget fra december 2020, men ikke med staten generelt om nye afgiftsstrukturer. Forvaltningen er heller ikke bekendt med, at staten påtænker andre ændringer af rammebetingelserne end de netop gennemførte.

Med venlig hilsen

Karsten Biering Nielsen
Vicedirektør